

# SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

és A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

## ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 4 frt.  
Fél évre . . . . . 2 frt.  
Negyed évre . . . . . 1 frt.

## MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:  
NAGY LÁSZLÓ.

## SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál,  
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.  
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

## A vasut kérdéséhez.

Februári felszólalásunk után a szilágy-somlyói vasút ügyében fontos lépés történt. A megye közgyűlése 10 évre, évenként 35,000 frt subventiót szavazott meg egy Nagy-Károlytól kiinduló a Zilahig menő, valamint egy e vasutvonalal egyidejűleg építendő s ennek sarmasági állomásától sz.-somlyóig menő két vasuti vonalra.

Habár egy kész terv s egy e terv létesíthetőséghez hathatós intézkedés, a subventio megszavazása a helyzetet február óta változtatott is, álláspontunk ugyanaz most is, s a zilahi körök által készített eme terv létesíthetésében nem bízunk.

Miért hagyja figyelmen kívül a bizottság, mely a kérdéses tervet készítette az államnak a Szilágyságban építendő vasut körüli érdekeit? Miért nem igyekszik a leghatalmasabb érdekelteket az államtól, mely ugy a keleti vonala folytán üzleti szempontból, valamint a felvidék és Erdély közti vasuti összeköttetés folytán is kelően érdekelve van, a szilágysági vasut érdekességébe bevonni? Miért dolgozik e bizottság épen egy olyan terven, mely ha létesül, a Szilágy forgalmát az állam keleti vonalától a magy. északkeleti társaság vonalára tereli s az állam stratégiai érdekeit a legmerészebben ignorálja? Miért mind ez?

Távol legyen tőlünk minden insinatio. — Nem akarjuk hinni, hogy azok, kik a megye közgyűlé-ének bizalmát, midőn eme bizottságba beválasztattak, csak azért fogadták volna el, hogy egy olyan tervet létesítsenek, mely sem az állam érdekével nem egyez, sem a megye minden vidékét ki nem elégítheti, sem pedig nem a legjutányosabb az ugyanazon érdekeket véle hasonló mérvben kielégítő tervek között. — Nem akarjuk hinni, hogy e terv irányzata kizárólag azon féltékenységen alapul, — melylyel még most is sokan viseltetnek Zilahon Sz.-Somlyóval szemben, s hogy e terv

forceirozása csak azért történik, mert fél a zilahai érdekeltség, hogy ha egy más oly vonal épülne ki, mely Sz.-Somlyót csatlakozó s később talán keresztállomássá tenné az így adott helyzetben a verseny társváros Somlyó rövid 1—2 évtized alatt magasan tulszárnyalná Zilahot s kockáztatva lenne a Zilahon 16 éven át igen ügyes politikával összpontosított törvénykezési s igazgatási kormányzat ott maradása.

Mi nem akarjuk mindezt hinni, de nem szabad ignorálni a hangulatot s a közvéleményt, mely városunkban e terv tekintetében fenn áll s mely már nem csak társaság közben nyilatkozik, de városunk képviselőjének legközelebbi közgyűlésén is kifejezésre talált.

Nem ignorálhatjuk pedig e hangulatot annál inkább, mert a fentebbi kérdések megfektetésénél e hangulat indokltsága mellett szólnak.

Vidékünk érdekei, mint azt Somlyó város képviselőtestülete az uralkodó közvélemény hü kifejezéseül kinyilatkoztatta (már pedig Somlyó-vidék és Somlyó érdeke a kérdésben ugyanaz) a tervezett vasutnál abban culminál, hogy az építendő két vonal helyett egy vonal építtessék, mely Nagy-Károlytól kiindulva Szilágy-Somlyón keresztül (Bádon irányában) vonuljon Zilahig.

Ehez még pótlólag vidékünk ohajtásaul lehetne csatolni a Sz.-Somlyó-Csucsá összekötő vonalrészét.

Tekintsünk el ez utóbbtól, mely a tervezett vonaltól az átszelt vidék tekintetében különbözik, s a tervben egyáltalán nem szerepel s hasonlitsuk össze a tervezett nagy-károly-zilahi és sarmaság-somlyói két vonalat a somlyói érdekeltség által ohajtott nagy-károly-sz.-somlyó zilahi egy vonallal.

Üzleti jövedelmezőség szempontjából az előbbi terv a somlyói érdekeltség terve előtt eltörpül, mert míg az minthogy két vonalból áll, folytonosan kettős kezelési költséget s két

vonatra való beruházást igényel, addig a Somlyón keresztül menő egyetlen vonal felszerelésénél épen félannyi mozdony és kocsi szükséges, épen félannyi vonat rendszerezíthető. Aztán e vonal kivéve az ököritői tervezett állomást (megállóhely) épen azon pontokat érinti, mint az előbbi és még amannál néhány kilometerrel rövidebb is.

Hogy pedig az egyetlen ököritői állomás megérdemelné, hogy annak a tervbe vonásáért két vonal létesíttetnék, azt nem hiszem, hogy a ki nem pusztán személyi érdekből szól, egy szóval is állíthassa. Hiszen a tövisháti községek mindkét tervben megkapják ugyanazon teherállomásokat, Sarmaságot ép ugy, mint Balla vagy Goroszlót és Zilahot.

Zilahi körökből és pedig a „szakértő“-től hallottunk a somlyói érdekeltség terve ellen olyan ellenvetést, hogy a Somlyótól Zilahra menő vonalrész kiépítése természeti akadályba ütközik, és pedig hogy a perecseni „Csarnok“-nevi hágón felette költséges s épen „lehetetlen“ lenne a vonal biztos kiépítése.

Nagyon csekély mértékben lehet tájékozva a vasutépítési technika jelenkori fejlettségéről az, ki egy oly jelentéktelen, hogy, vagy jobban mondva halomlánczot, mint a perecseni, legyőzhetlen akadálnak tekint.

Ma már a vasutépítésnél majdnem azt lehet mondani, hogy természeti akadály nincs s ha csak hazánk vasutvonalait szemléljük is (Körmöcz, Abos, Sztána) oly akadályokat találunk legyőzve, melyek mellett a perecseni számításba sem jöhet.

És tulajdonképen a zilahi tervben nincs-e oly vonalrész, melynek kiépítése nehézségekbe ütközik? A Sarmaságtól Ököritőig menő vonalrész nem-e oly süppedékes talajon volna építendő, mely már a megyének a megyei utak rovatánál nagyon sok évről-évre megújuló költséget okoz. Valjon ohajtható-e az építendő vasutnak, hogy ezen évről évre megújuló költségek nála is előforduljanak?

## TÁRCZA.

## Tavaszzsal.

Nyílnak immár a virágok,  
Himes ujra rét, berek;  
Rabbilinesből szabadulva  
Csörgedeznek az erek,  
S zeng a költőz sereg.

Rajta, dalra kis madárkák!  
Hirdessétek a tavaszt  
Dicsőítve a napsugárt,  
Mely rügyet, lombot fakaszt,  
Félre téve a panaszt!

Feledjétek el a multat,  
Látjátok én feledem.  
Maradjon a bú fájdalom,  
Ott a messzi ékeleten....  
Itt dalotok vig legyen!

Tudom, szenvedtetek sokat,  
Zajgó tengerek felett;  
Amde a mit én kiáltam  
S mit elviselnem kellett,  
Nem kicsiség a mellett.

No de elmúlt itt a tavasz!  
Érzem már a nap hevét,  
Azt a sötét süri felhőt,  
Szőke lányka izzó szét  
Aldom érte hű szívét!

Egy picziny virágot ápolt,  
Melengedett kebele,  
Alig nyílt nekem adta,  
A kezembe tette le  
És boldoggá tett vele.

Végh Mihály.

## Nem én vagyok az a Lopó Mihály.

— Humoros história. —

Hulimka Sándortól.

(Folyt. és vége.)

Papnak a gyóntatószékben még nem vallotta senki oly hűségesen el bűneit, mint a miképen ő kigyelme, Lopó Mihály uram önmagának bevallotta légyen. Anynyinál többre még sem emlékezett, minthogy ő egyáltalammal keresztül esett a küszöbön és orrát betörte; egy más alkalommal a kis hidról bele esett a pocso-lyába, s csak a harangozó segédelmével tudott kinnászni abból; egyszer pedig a kis tanító helyett, — a ki a falusi leányokat elkapatni törekedett, — ötöt döntgették el a lesben álló paraszt legények, s a személycsere csak akkor derült ki, mikor már jól elláták a bajját s mikor számadásra vonták hogy miért nem kiáltott, hát azt felelte, hogy: „mit tudtam én, hogy nem engemet akartok ütni?“

No de hát ezek még mind nem olyan bűnök, a miért az embert talpig vasban, s nyolcz zsandár között vigyék a „K. k. Bezirks-Gericht“ elé. Mert hogy ide

kerül, abban egy perczig sem kételkedett Lopó Mihály uram.

És e bámulatos sejtalem csakugyan valónak bizonyult be.

Egyszer csak azon vette észre, hogy kövezeten robog a szekér, s kisebb-nagyobb házak tűnedeznek elé a sötétben, melyekkel az országos- és hetivásárok alkalmából teljesen ismerős volt, mikor pedig a nagy vendéglő előtt haladtak el; teljességgel bizonyos volt sejtelmében, hogy a törvénykezés Mekkájában, a székvárosban van. Még egy darabig haladtak egyenes irányban, egyszerre aztán egy gyanus épület előtt megállottak.

Az egyik zsandár fegyvere tusával megdöngötte az ajtót, mire egy hang kérte:

— Wer da?

— Gut Freund! szólta a zörgető.

Az ajtó megnyílt. Lopó uramat gyöngéd figyelemmel lerángatták a szekérből, aztán szurony közzé véve végig kísérték az udvaron valami szűk czellák felé, hallott a háta mögött bizonyos sugdosódást, a miből csak annyit értett, hogy „betyár,“ egyszer csak zörgött a kulcs, nyikorgott a zár. Mikor pedig az ajtó kinyílt egy szűk dohos levegőjű czella látszott a vékony lámpa sugárnál s azt mondták:

— Marsch!

Lopó Mihály uram még most is hátra nézett, hogy nem áll-e valaki a háta mögött, a kinek ez az utasítás szolgál, de ott két szurornál többet nem lá-

Ugy a sarmasági lapály süppedékessége, mint a perecseni „Csarnok“ hágó képez akadályt, de legyőzhetlen akadályt semmi tekintetben nem.

Czél szerűbb, s a vállalat költségét inkább rente-írózó lenne tehát az egy vasútvonal Somlyón keresztül, mint a szárnyvonalas terv keresztül vitele.

Lehet, hogy vannak olyanok, kik a tervezetbe felvett sarmaság-somlyói szárnyvonalat mellőzve is kiépíthetőnek vélik a nagykarolyzilahi vonal tervét. Ezeknek azonban őszintén megmondhatjuk, hogy ábrándjuk valóvá soha nem lesz, mert a megszavazott subventio a somlyói szárnyvonal együttes kiépítése s forgalomba bocsátása esetére lön megadva, minden e vonal elejtését és Somlyónak e tervben mellőzését célzó netaláni megyeközségi határozat ellen pedig a somlyói érdekeltség minden erejével s minden jogával küzdeni fog. Ne álltassák hát magukat tovább is azok, kik Somlyó kikerülésével akarnának a Szilágyban vasutat létesíteni, mert ilyen vasúthoz a megye nem fog megszavazni, s a ministerium nem fog engedélyezni semmit.

Jobb lesz tehát ha a Somlyón keresztül menő vonalat teszi a zilahi vasúti bizottság is működése tárgyává, mint a mely a megyének egyik érdek csoportját sem sérti, a melyre már csak az évenkénti kevesebb kezelési költségnél fogva is inkább lesz lehetséges vállalkozó tőkét szerezni.

És a somlyói bizottságnak mit mondhatunk?

A Somlyó város képviselőtestülete által a legutóbbi közgyűlésen megalakított vasúti bizottság helyesen tenné, ha a már régebben megalakult Somlyó s vidéki bizottsággal egyedül s az így alakulandó együttes bizottság kimondja elvül:

1. Hogy a jelenleg szőnyegen levő terv módosításával egy Nagy-Károlyból kiinduló Sz.-Somlyón Zilahig menő vonal létesítését, mint mely a megye egyik érdekes csoportját sem sérti, látja szükségesnek s annak létrehozására törekszik.

2. Minden olyan terv ellen, mely Somlyó kikerülésével, vagy mellőzésével építendő vasútra irányulna s nevezetesen a szőnyegen levő terv sarmaság-ballai vonalrészek kiépítése ellen minden erejével s befolyásával küzd.

3. A megye mártiusi közgyűlésének a subventiora vonatkozó határozatának a ministerium által leendő módosítása, illetve módosítás végett a megyéhez leendő vissza küldése iránt egy a helyzetet teljesen feltűntető s jogos kinságunkat indokoló emlékiratot készít s azt a legközelebbi idő alatt a miniszteriumhoz felterjeszteni.

tott, hanem egy puskatus sulyát érzett a hátán, a mi elosztatván kétségét, megadta magát, s bebújt a szűk lyukba, a hol sem állani, sem ülni, sem feküdni, sétálni pedig annál kevésbé nem lehetett. Hanem sohajtozni igen, káromkodni szintén.

Lopó Mihály uram tehát hol sohajtozott, hol káromkodott. Hanem mind a mellett nehezen mult az idő. Hajnalig még az imádkozásra is reá fanyalodott Lopó Mihály uram. S egyszer csak azon vette észre, hogy mikor hatodjára elmorzsolta a miatyánkot, nyikorkorog a zár és egy hang azt mondta

— Bujni ki magát!

Most már nem nézett hátra Lopó Mihály uram, hanem úgy kinn termett mint a parancsolat. Hanem oda fordult először is a zsandár felé s alásan megkérte, hogy van-e neki — háta?

A zsandár pedig bebizonyította, hogy igen is van, mert úgy hátba nyomta a puskatussal, mint annak a rendje s Lopó Mihály uram minden bizonyítgatásnál ékezőlőben érezte, hogy van háta.

Bevezették a vallató terembe, a hol egy őszbe vegyült, pápaszemes ur ült, egy másik meg állott. Az az ur aztán a ki ült, németül mondott valamit annak a másiknak, a ki állott. s ez Lopó Mihály uramtól kérdezte:

— Hogy hívják?

— Lopó Mihály.

— Volt-e már sokszor bezárva?

— Egyszerem.

Itten azaz ur, a ki ült, furesán mosolygott s megfenyegette Lopó Mihály uramat:

— Nem hazudni, du luder!

— Hol volt maga — kérde ismét azaz ur, a ki állott, — csütörtökön este, vagy is éjjel, a mikor a baktai árendást megölte és kirabolta?

4. A somlyó-ballai vonalrészt traceiroztatja.

Reméljük, hogy a somlyói érdekeltség minden erejével actióba lép, mely esetben működésének sikere el nem maradhat.

n.

## Fővárosi levél.

Parlamentí viták, élesek és komikusak folynak az új országház tervezetének és költségvetésének tárgyalásánál. Izgatottan ugrálnak föl a honatyák, hogy a kormánypart részéről védjék az új országház tökéletesnek mondható tervének elfogadását; s az ellenzék részéről, hogy az éhező népre utaljanak, mely úgy is nyög az adó alatt.

Pedig a magyar népre kimutatta egyik honatyá az új országház költségeiből fejenként egy harmad krajczárnyi suly esnék. Egy gyufa ára, s hogy ne spórolna a magyar ember legalább a gyufán.

De ma elfogadták az új országház előirányzott költségvetését a 9 milliót, s lesz nekünk valahára a felső Dunaparton egy olyan országházunk, melyre büszke lehet nemzetünk.

Igaz, hogy az országgyűlés ellenzéki tagjai, különösen az öregek azt is felhozták, hogy őseink bezzeg hősök voltak, jó politikuskok, még sem volt országházuk, de a Rákoson tanáskoztak.

Szinte kaczag az ember, mikor öreg, csúzbántotta, rheuma kínozza, holdvilág-fejű vén képviselők a Rákosról ábrándoznak, drágálván az új monumentális országházat. Ugyan-ugyan, ki jajgatna két hóig flanelben ki siratná meg a jó meleg termet, ha lóháton kellene szabad ég alatt szónokolni?

Hát az elemőzésia?

Mig itt a buffet kis hölgye osztja a jó meleg pogácsát, liquert és borocskát, addig a Rákoson bezzeg az anyjuk süttötte lepény hidegen, megkeményedve csücsülne a tarisznyában, rémeül a vén fogak számára: s a gugyi a csikóbőrös kulaesban hamar kiürülne, borizív teendő az „ilyen“ „helyes“ „eláll“ kiáltásokat.

De hát még eltekintve a szükséges kényelemtől, hát a szem gyönyörködtetéséről kell gondoskodni; t. i. a hölgy karzatról? A Rákoson hol a menyköbe villogna a sok kaczér pillantás, buzdítása le az ifjabb képviselőkre?

Hát a diplomata nélkülözhetlen fegyvere: a gouker kire lenne irányozva?

Somsich Pál persze nem gouckerez, s így ő nem törődik a szép nemmel.

De már bocsánat a vén honatyáknak, a női karzat a képviselőházi terem inseparable-ja.

Száz szónak is egy a vége: az új országház i költségvetési javaslat ma 48 szótöbbséggel elfogadtatott.

És most térjünk mi is át a napirendre.

Holnap lesz a löverseny.

Izgalomban várja ezt nem csak lovász, ur és fogadó lovar, de a fényes női közönség is.

Lopó Mihály uram egy darabig azon töprenkedett, hogy megmondja-e vagy sem, végre is megmondta:

— A koresmában „Töresön.“

Erre a kérdező ur németül mondott valamit a másik urnak, mire mind a kettőn nevetni kezdtek, s az előbbi ur újból megfenyegette:

— Nem hazudni, du luder!

— Hát beismeri-e maga, hogy megölte az árendást?

— Én, kérem alásan? Hiszen, ha a feleségem csirkét öl, még akkor sem merem nézni.

— Was sagter? kérde azaz ur a ki ült, s mikor a kérdező tolmácsolta volna azt, egyszerre csak felugrott a székről, egész arca olyan lett mint a pipacs, elkezdett kiabálni, ökleivel fenyegetődni, jobbra-balra ugrálni a szobában, az egésznek pedig a vége, hogy újból szurony közé vették Lopó Mihály uramat s bekísérték most már egy tágabb szobába, a hol lelehetett feküdni is állani is sohajtani s káromkodni szintén.

Itt volt aztán Lopó Mihályuram négy álló hétig. Minden nap kapott egy darab száraz kenyeret, egy kancsó poshadt vizet. Lopó Mihály uram aztán nem győzte elége átkozni önmagát, hogy miért is nem vallotta magára azt a kis büntényt, legalább most nyugodtan pihenne. Hanem fel is tette magában, hogy a legelső alkalommal, mihelyt kiszabadul s illetőleg az elé a szemüveges ur elé kerül, a ki úgy ordított reá, azonnal magára vall.

A negyedik hét egy napján csakugyan megnyílt a börtön ajtó, s most egy hang egész tisztességesen magyarul mondta:

— Lopó Mihály uram, jöjjön ki kigyelmed!

Lopó Mihály uramnak úgy tetszett, hogy a menyországól jön ez a hang, s alig-alig akart hinni fülei-

A divatüzletek kirakatai a mellénykés női ruhák legdiszesebb fajtájából, vannak telve. Löverseny toilette. Szépség verseny!

A kalapok diszes, színes tollai, a mostani nagy, divatos tiroli kalapok bizarr diszei csakugy csiklandozák a lányok vágyait és kétségbe ejtik a papák zsebeit.

De előre ne injunk róla. Lesz idő jövőre erről.

Térjünk vissza a képviselő jelöltekre.

A két Ugrónt ismét insultálta a nép, s még pedig Erdélyben.

Programmbeszédek, beszámolók tartatnak.

Erről jut eszembe, mit egy angol lapban olvastam.

Londonban, a képviselőház szolgálja sepréskor egy csomagot talált. Átadja a háznagynak. Ez fölbontja. S ime mi van benne.

Egy beszéd, melyet N. N. képviselő elakart mondani. A beszédben még semmi különösöt nem talált volna a háznagy, de a szónok, a hazafias phrásisok után mindenütt aláhuzva jegyezte be (éljenzés,) (nagy-tetszés) (tapsvihar.)

Persze a jámbor gondolta, ha jól, rosszul ezt elmondja, majd a leirt beszédet a jegyzetekkel együtt leküldi vidéke lapjának, hol majd büszkélkedhetnek képviselőjük nagyszerű beszédjével. De fucsba ment! a beszéd a papirkosárba vándorolt.

Az egész választási mozgalomban én részemről senkit sem sajnállok, mint a szegény főispánokat.

Ha a kormányparti jelölt győz, úgy nekik megy az ellenzék. Ha ez győz, úgy a kormányparti jelölt, leg helyesebb politikának gondolnám számukra, ha meggyüket két felé osztanák. Ellezéki és kormánypartiakra. Ha mindkettőben győzne a maga színvalótja, akkor talán a főispán helyzete lenne legbrillánsabb a többséget aztán adnak a városok akár az ellenzék, akár a kormánynak Jókai, ki rendkívüli talentumai mellett kis sé szórakozott ember, midőn lenn járt Erdélyben beszámolni, elcsérélte kalapját a vele lement Beksies Gusztávvval. Midőn nagyszerű beszámolóját bevégezte, melyben sokkal több komoly rész volt, vezérczikbe való támadás Somsich ellen, mint humoros mondások, leveszi fejéről a kalapot, s meglátja benne Beksies nevét.

— No Gusztí fiam, mondja ennek — én már most tudom, miért voltam oly polemikus vezérczikkozó s oly komoly, a kalapod okozta ez elkeseredett, komoly hangulatomat. No hát öcsém, most pedig vald be nekem az én kalapom alatt, nem jutott-e eszedbe az én regényem vége, mert az alatt gondoltam ki az elejét?

Bogdanovich György.

## Városi közgyűlés.

Szilágy-Somlyó város képviselőtestületének mult hó 28, 29. és 30. napjain tartott közgyűlésében a szép számmal jelenvolt képviselők részvéte mellett a következő ügyek nyertek elintéztést:

nek s csak mikor újból és újból ismétlődött a felhívás, vaczkolódott ki a ködös áristomból.

Oda kint aztán most nem várta szuronyos zsandár, hanem az az ur, a ki a mult alkalommal kérdéseket intézett hozzá.

Ez pedig nyájasan veregette meg a Lopó Mihály uram vállát s azt kérde:

— Szolgálhatok-e egy szívarral?

Lopó Mihály úgy el bámult erre, hogy a feje majd ki esett a száján,

— Köszönöm tekintetes ur, nem kérek belőle. Hanem azt tessék inkább megmondani, hogy meddig leszek én még bezárva?

Oh, ebben a pillanatban szabad ember, s csak azt kérdem, hogy mi követelnie valója van, a méltatlan sérelmekért?

— Nekem követelni valóm? kérde Lopó Mihály uram bütykös középső ujjával mellére mutatva.

— Igen, igen, mert tetszik tudni, — izé — ebből nem akarnánk, hogy még kellemetlenség legyen. Az egész egy kis tévedés!

— Hát csakugyan nem én követtem el ezt a gyilkosságot, tekintetes uram? kérde Lopó Mihály uram neki vidult, mosolygó ábrázattal.

— Nem, nem. Az most önkényt jelentkezett. Az a másik Lopó volt.

— No látja a tekintetes ur, pedig én nem az a Lopó Mihály vagyok a ki lop, hanem az, a kin a bort szíjják!

Dehogyan követelt Lopó Mihály uram egy fikarenyi kárpótlást is a puska-tus és száraz kenyér után. Azon örült legjobban csak, hogy még sem ő volt hát az, a ki megölte a baktai zsidót!

A város különmemű pénztárainak m. hó 25-én megejtett vizsgálatáról beterjesztett polgármesteri jelentés — a mennyiben a pénztárak rendben találtattak. — tudomásul vétetett.

A város javadalmaához tartozó „piaczi faboltnak“ évi 37 frt 50 krért nyílt árverésen Kanyó Ferencz részére lett bérbeadása helybenhagyatott.

Szilágymegye bizottmányi közgyűlésének f. évi 51. számú határozata, melyszerint Sz.-Somlyó város gyámpénztáráról szerkesztett 1882. évi számadás 3758 frt 71 kr. takarékpénztári, 2542 frt 99 kr. kötvénybeli maradvánnyal helybenhagyatott, a számadási mérleg pedig a nmlgu belügyministeriumhoz fölterjesztetni határoztatott — tudomásul vétetett.

A tanítói nyugdíjalap javára minden egyes tanítói állomásért az illető iskolafen tartó által fizetni kötelezett díjaknak — melyek az 1875. év elejétől 1883. év végéig a v.-majorsági pénztárból fizetettek ki — visszatérítésére a róm. kath. és gör. kath. hitközségek előjáróságainak 3 évi időhaladék engedélyeztetett s polgármester megbízott a kisedodovát terhelő hasonczimú tartozásnak az ovoda pénztárából leendő kiutalására.

A f. évben működő adókievítő bizottságba bizalmi férfiakul Nagy Ferencz és Farkas Ferencz választattak meg.

A Sz.-Somlyó vidéki gazdasági-egylet igazgatóválasztmányának kérelme, melyszerint az ugynevezett régi kórháztelek az eddigi bérösszeg fizetésének kötelezettsége mellett gyümölcsfaiskolának berendezése céljából átengedtessek, teljesíthető nem volt, a mennyiben a kérdéses telek Értő Lajosnak van kiadva s a bérleti idő pedig 1885. évi október hó 15-én jár le.

A tiszti, segéd, kezelő és szolgaszemélyzet létszáma és évi fizetéséről alkotott szabályrendeleti tervezet, tekintettel arra, hogy a beterjesztett javaslatból ki nem tűnik az, hogy a városnak mennyi az évenként biztosan bevárható tisztajövedelme, mely alapul szolgál a dologi kiadások levonása után fennmaradó összegnek a fizetések mily mérvben leendő emelésére, illetve fordítására — ekként leendő kiegészítés céljából említett szabályzat készítésével még 1882. évi december hó 12-én megbízva volt bizottságnak visszaadott, mely bizottság a jelen gyűlésen még néhány taggal kiegészítettett s a mennyiben a jelzett bizottság elnöke Püspöky Alajos ezen bizottságból való kilépését bejelentette, s az a közgyűlés által elfogadtatott, a bizottság következőleg alakítottatt meg: elnök Nagy László, alelnök Somogyi Kálmán, tagok Réner Albert, Bartha Sámuel, Szabó Ferencz, Márkus Flórián, Huberth József, Szathmáry Dániel, Ruzska István, id. Páskuj István és Brüll Farkas.

Moldován János adópénztári ellenőr kérelmének, mely szerint a szabályilag előírt biztosíték letételének kötelezettsége alól — a mennyiben pénzt nem kezel, — mentessék fel, — hely nem adatott.

Barbolovics Alimp szilágysági gör. kath. püspöki helyettes által beterjesztett — a gymnasium berendezési költségeinek a fedezésre céljából adományok gyűjtése végett kibocsájtva volt 5 darab gyűjtőiv a még be nem fizetett összegek behajtása végett polgármesternek kiadatott, Barbolovics Alimpnak pedig jelen ügyben tett fáradozásáért jegyzőkönyvileg elismerés szavaztatott.

A kisedodova tulajdonát képező s Porjesz Sámuel által bérben tartott ház fedélzetének kijavítása iránt megtartott árlejtés eredménye helybenhagyatott s a vállalati összeg 298 frtnak annak idejében leendő kiutalásával polgármester meg bízott.

Porjesz Sámuel által bérben tartott s a kisedodova tulajdonát képező telek udvarán építeni célbavett sóraktárhoz — a város tulajdonát képező s Glück Áronnál bérben lévő pusztasomszédtelken át a sót szállító szekerekkel közlekedés feltételekhez kötve engedélyeztetett.

A város részére építendő jégverem költségelőirányzata — mely szerint a jégverem felépítése 1140 frtba kerülne, a mennyiben a város anyagi helyzete meg nem engedi, hogy e célra ily tetemes összeg fordittassék, azzal adatott vissza jelentő polgármesternek, hogy egy jutányosabb árban építhető jégveremre nézve készíttessen előirányzatot s ennek beterjesztése alkalmával tegyen előterjesztést arra nézve is, hogy ezen jégverem hol építtessék fel.

Polgármesternek a „Báthory“-féle várhelyiségnek a város részére leendő kibérlése iránt tett előterjesztése közhelyesléssel elfogadtatott s polgármesternek ezen ügyben tett fáradozásáért elismerés szavaztatott a mlgs gr. és báró Bánffy család tulajdonát képező „Báthory“-féle várnak a város által leendő kibérlése feletti feltételek és a szerződő levélnek kiállításával polgármester elnöksége alatt Nagy László, Huberth József és Somogyi Kálmán bízattak meg.

Polgármester eljárása, melyszerint báró Bánffy Kálmán ellen, ki a kisedodova tulajdonát képező pok-

róczegeyi szőlő évi bérösszegét nem fizette s a szőlő munkáltatását teljesen elhanyagolta — a kellő törvényes lépéseket folyamatba tette — helyeslőleg tudomásul vétetett s a szükségelt további intézkedések megtételével meghizatott.

Elhatározta a közgyűlés, hogy a városi képviselőket — tekintettel arra, hogy a várost érdeklő közügyekben idejük igen gyakran igénybe van véve — a városi kézi- és egy ígás napszám utmunka kötelezettség teljesítése alól mentesíti, egy ígás napszám kötelezettség teljesítése alól a tisztviselőket is felmentette.

Bartha Sámuel és társai városi képviselők által egy N.-Károlytól Sz.-Somlyón keresztül Zilahig építendő helyi érdekű vasut tárgyában szükségelt intézkedések megtétele iránt beadott indítványt a közgyűlés magáévá tette, s az ezen helyi érdekű vasutvonal megnyerésére nézve a város nevében szükségelt mindennemű lépések megtételével polgármester elnöksége alatt egy számos tagból álló bizottságot küldött ki, mely bizottságba bevásáztva lettek Réner Albert, Huberth József, Nagy László, Szabó Ferencz, id. Páskuj József, Angyal János, Tamkó Bertalan, Somogyi Kálmán, Szathmáry Dániel, Bartha Sámuel, Ruzska István, id. Páskuj István, Faragó Sándor, Lukácsffy Ödön, Ruzska Ignác, Telegdi Márton, Papp Tódor, Veverán József, Tapody Tamás, Zipfinger Péter, Brüll Farkas, Dr. Ajtay Endre, Brüll Lipót, Ajtay Albert, Bölöni Sándor és Virág Lajos. Utasításul adatván ezen bizottságnak, hogy: a) a megye által tervezett „Magura“ háta megeggti vasut vonalnak a megye által is leendő elejtésével egy N.-Károlytól Sz.-Somlyón keresztül Zilahig vezető vasut kiépítésére a mozgalmat Sz.-Somlyón és vidékén indítsa meg, s ez eszmének megye zerte híveket szerezzen.

b) Kérje fel a sz.-somlyói közbirtokosságot arra, hogy a margitta-sz.-somlyói vasut előmunkálataira adományozott 1000 frtra nézve engedje meg, hogy az most a Mojádtól Sz.-Somlyón keresztül a bádoni völgyig vezető vasut nyomjelzési munkálataira fordíttassék.

c) Mojádtól Szilágysomlyón át a bádoni völgyig a vasuti nyomjelzést e végből felkérendő Balázi Miklós mérnökkel haladék nélkül eszközöltesse.

d) A fentjelzett vonalon a forgalomra vonatkozó statisztikai adatokat minden községtől beszerezze, végre:

e) A felveendő nyomjelzési munkálat és statisztikai adatok alapján egy emlékiratot készítsen s azt a képviselő testülethez mielőbb terjesztsse be. A képviselő testület határozz majd a felett, hogy ez emlékirat kihez és minő módon terjesztessék. V.—

## Hireink.

— **Köztudomásra hozatik**, miszerint: 1. Az 1878. évi márczius havában bevásáztott városi képviselőknek 6 éves választási határidejük le járván, ezen képviselői helyek betöltésére választási határnapul tekintetes alispán ur által f. évi apr. 26-ról 2026 sz. a. kiadott rendelettel jelen évi május hó 11-ik napja tűzetett ki. 2. A választandó képviselők száma 12 rendes és 6 póttag. 3. A választás kezdődik reggeli 8 órakor és végződik esteli 6 órakor, e határidő lejártával szavazatok el nem fogadtatnak. 4. A választók a választás megnyitásakor az elnök mellé 4 bizalmi férfit jelölnek ki maguk közül, ha e jogukkal élni nem akarnak, a bizalmi férfiakat az elnök nevezi ki. 5. A választás szavazat lapok által történik, ha a szavazat lap több nevet tartalmaz, mint 12 rendes és 6 póttag, azontul írott nevek nem vétetnek figyelembe. 6. Választási hely a városház tanácsterme. Felhivatnak tehát e város mindazon lakossai, kik választási jogosultsággal birnak, hogy a jelzett időben és helyen jogaik gyakorlása végett jelenjenek meg. Sz.-Somlyó 1884. apr. 28. Gencsy Sándor polgármester.

— **A sz.-somlyói nyomdarészvény-társaság** ügykezelése teljesen Bölöni Sándor ügyvéd urra bízván, figyelmeztetik a T. közönség, hogy a nyomdai munkák árának megállapítása iránt nevezett felügyelővel érintkezés, nem különben a fizetések is kizárólag csak a felügyelő aláírására érvényesek. Sz.-Somlyó 1884. május 6. Az igazgatóság.

— **Jégverés.** F. hó 6-án délután 4 órakor mintegy 10 percig tartó hatalmas jégverés tette tönkre vetéseink, és szőlő termésünk jó nagy részét. Az okozott károk nagyságát még constátálni nem lehet, mert még egyes helyekről nem birunk adatokat, de annyi bizonyos hogy az egész környékbeli hegyeken különösen a gyümölcs termésben tetemes az okozott kár.

— **Moldován János**, alsó báni gr. kath. esperes elnöklete alatt a mult héten Csizérben, a felekezeti iskola tantermében román gyűlés tartatott, melynek célja volt a szebeni gyűlésre küldötteket választani. Megjelentek mintegy 20-an, és pedig 3—4 világi kivételével mind

papok. Jegyző egy sem jelent meg.\*) Deputátusok lettek: dr. Nyikita János zilahi ügyvéd és Vékás Sándor bogdánházi pap.

— **Szerencsétlenség.** Városunkban a f. hó 6-án történt jéggel vegyes zápor alkalmával a magurából lerohanó patak a város felső végén egy férfit ut nejevel együtt, — kik lakházuknál a csirkék össze fogdosásával voltak elfoglalva — magával ragadta s csak nagy nehezen lehetett őket kimenteni; a férj a kapott súlyos sérülések következtében nagy beteg.

— **Nyilatkozat.** Alulírott ezennel kijelentem, hogy a „Füllentő“ cz. éleztap szerkesztőségéből még a m. hónapban kiléptem. Budapest, 1885. apr. 26. Petrikás Mór, s. k.

— **Köszönet.** Farkas József elhalt tagtárs örökösei által a sz.-somlyói önk tüzoltó-egylet részére adományozott 10 frtért az egylet nevében köszönetét nyilvánílja Virág Lajos főparancsnok.

— **Szinészet.** Polgári Károly szinigazgató dráma-, népszimű, vigjáték és operette 40 tagból álló szintársulatával előadásait e hó 10-én kezdi meg városunkban, először színre kerül „Koldus diák“ új operett, ezen kívül még előadatnak: „Bocaccio“, „Kis herceg“, „Üdvöske“, „Kornevillei harangok“, „Rip van Winkle“ operettek, „Tricche és Cacolet“ franczia vandle és „Csókon szerzett völegény“ népszimű.

— **Szerencsétlenség.** Mult hó 28-án Tanko József fiatal ácsot Sz.-Somlyón egy csűr tetejéről leesett gerenda ugy fejbe ütötte, hogy 48 órai kinos fájdalomk után megszűnt élni.

— **Kinevezés.** A sz.-somlyói járás utbiztosi álmolására szilágysomlyói lakos Bogdán Dénes neveztetett ki.

— **Köszönet nyilvánítas.** Bideskuthy György ur egy frakkot, Telegdy Márton ur három kalapot adományoztak a helybeli műkedvelő-társulat ruhatárának, fogadják érte a műkedvelő-társulat nevében szives köszönetemet Virág Gyula ruhatárnok.

— **Halálozás.** A sz.-somlyói önk. tüzoltó-egylet pár napok alatt két tagját veszíté el ugyanis, mult hó 30-án Tanko József tüzoltó, e hó 3-án pedig Farkas József osztályparancsnok haltak el, előbbnit e hó 2-án utóbti 5-én temették el, mindkettőnek koporsója koszorukkal volt borítva, s az önk. tüzoltó-egylet telyesdiszben lobogóval és fáklyákkal vonult ki a temetésre.

— **Vischan Elek** helybeli kir. jbirósági aljegyző a máramaros-szigeti önk. tüzoltó-egylet volt osztályparancsnoka, a sz.-somlyói önk. tüzoltó-egylet kebelébe ugyanazon tiszti ranggal felvétetett.

— **Zászló-szentelés.** A n.-váradí önk. tüzoltó-egyletnek a jövő hó 1-én tartandó zászló felavatási ünnepeyén való megjelenésre önk. tüzoltó-egyletünk részéről jelentkeztek: Virág Lajos főparancsnok, Barathy Mihály segédtiszt, Vischán Elek t. oszt. parancsnok, Péntek József zászlótartó, Kovrig Antal szertárnok, Merk János, Lengyel Ferencz és Jakab Mihály szakasz parancsnokok, Lőrincz Antal és Szabó Károly őrpáncsnokok, Fejér Lajos alszertárnok, Kelemen Gejza, Veverán Venczel, Szabó János, Csillag János, Vizi Ferencz, Barboeczki János, Ujfalvi Sámuel t. o. és Dénes László kürtös.

**A Biharmegyei viczinális vasutak** építésének engedélyezése iránt a mult napokban tartatott döntő ülés a közlekedésügyi miniszterium vasutengedélyezési bizottságában. A tervezett vasut a magyar északkeleti vasut érmihályfalvai állomásától, illetőleg MargittatóI indulva ki, egyrészt Székelyhidat és Diószeget, másrészt Micske és Szalárd községeket érinti, Nyüvedtől Biharon és Püspökin át Nagyváradra, innen pedig Komádi és Vésztő között a Körösvédgáton át Körös-Ladany, Szeghalom és Dévaványa érintésével Mezőtúrig vezetne.

(Bihar.)

— **A debreczeni fuvarostól** kérdi a székelyhidi vásárban egy n.-váradí atyafi: Hol lakik bácsi? Péterfián, volt a válasz. Merre van az a Péterfia? A nagyerdő felé. Merre van az a nagyerdő? Gyi te! mondá a fuvaros lovai közé cserditve, ki még azt sem tudja, merre van a nagyerdő: avval nem érdemes beszélni sem.

— **Menyasszony, vagy „Gartenlaube“?** E kettő között kellett választani egy kolozsmegyei fiatal embernek ki beleszeretett megyéje egyik tekintélyes birtokosának szép leányába és annak kezét meg is kérte. Már az eljegyzés napja is ki volt tűzve, midőn a leány atyja megtudta, hogy leendő veje szenvedélyes olvasója a „Gartenlaube“ c. magyarfaló német folyóiratnak. Magához hivatta a fiatal embert, és tudatta vele, hogy vagy mondjon le a „Gartenlaube“-ról, vagy pedig nem lesz a házasságból semmi. A fiatal ember természetesen inkább a „Gartenlaube“, olvasásával hagyott fel.

\*) Igen helyesen.

Szerk.

— Feltámadt a halottas kamarában. Kolozsvárott a napokban egy pékségél piztolylyal vetett véget életének. A rendőrség rendeletére a holttestet boncolás végett a Karolina-kórház halottas kamrájába szállították. Nemsokára megjelent a kórházi főorvos, több orvos kíséretében, a boncolást teljesítendő. Nagy meglepetésükre azonban a halottnak vélt ember felült, szemei felnyitak, s karjaival kapkodott e levegőben. Azonban nemsokára minden ereje elveszván, visszahanyatlott fekhelyére és két órai kinszenvedés után meghalt.

# CSARNOK.

## Emlékeim.

Irta P. Szathmáry Károly.  
(Folytatás.)

A pädagogiai ellenőrzésben fáradhatatlan volt a másik tanár Szabó György. Az idősebb diákok által tanított osztályokat téiben-nyárban látogatta; néha csak az ajtó előtt állott meg s ott hallgatta a feleleteket; öles ember lévén, nem is igen állhatott volna meg a tantermekben. Ő encyclopedista volt, roppant emlékező tehetséggel; e mellett a classikusokat is jól ismerte.

De a mi Híryt a Szilágyra nézve hallhatatlanná teszi, az a gyömölcstenyésztes elterjesztése és megkedveltetése körül tett bámulatos fáradozása.

Híry az iskola tágas udvarának egy részét elrekesztette, apró táblákra osztotta, szederfa és más magokat osztott ki s minden tanuló vetélkedve mivelte meg kis tábláját. Midőn aztán a magoncok fölnevekedtek, a nemesítést saját kertjében gyakorlatilag tanította meg. Ő korán fölsimerte, hogy a Szilágy főleg gyümölcstermelésre van hivatva s az ő nemzetgazdasági hatását a Szilágy csak akkor fogja igazán megismerni, ha majd barátja lesz. Mert a Szilágyság bortermelése el fog törpülni gyümölcs-kivitele mellett; csak a kellő élcimesség legyen meg hozzá.

A szónoklati és költői osztály, mint említém, együtt tanult Osváth rectorsága alatt, fölvaltott tantárggyal. Az első évesek páriák voltak, kik sorban söpörték a classist és megsüvegelték pofonbűntetés terhe alatt a másodéveseket. No de eltűrtük, mert már a következő évben meg mi lettünk az urak.

Mi vagy öten, a két Versényi (Vesselényi) fiu, Pista és Lajos, Genesy Jani, Kováts Laczi és Tarpai Feri a rectorral laktunk, ki jó tanító volt, csak hogy viseletében, modorában kissé különczködő. Titokban költött is, de eszméi a bizarr felé hajlottak. Emlékezem például, hogy egy alkalommal a következő gondolatredékét lestük ki: „Az Isten a gazda; a keresztyének az ő juhai, — a pap a kutya, mely mellettük ugat.” Pedig maga is épen papnak készült. Különben jól bánt velünk, engem különösen szeretett és gyakran kitüntetett.

Kosztot hordattunk — mi „urfiak” — a városról, havonként 4 erős forintért, mely elég jó volt; — csak hogy ősi zilahi szokás szerint, vasárnap nem kaptunk vacsorát. — Társadalmi élet még akkor nem igen volt Zilahon; polgári (kézműves) város volt az, hol még a „tekintetes urak” is vékonyan voltak képviselve. Nehány ügyvéd: Kis Károly, a két író és egy írónő atyja. Lugossy, két Gergely s még egy pár clókellő család, — ennyiből állt az egész — tanárokon, papokon kívül. De azért Lugosyéknaál a körmagyart én tanítottam be s később egy kis műkedvelő társulatot is alakítottunk, melyben én még kisasszony szerepet játszottam. A polgárok szerették a diákokat, de szívesebben látták, ha a hegyeken lévő pinczékben keresték föl, mintha a leányos háznál.

A műkedvelő előadásokról jut eszembe egy tréfás eset, mely előadásainkat végleg megakasztá. Gondolom a Vahot „Tisztujítására” készültünk s már az utolsó próbákat tartottuk a nagy tanácsteremben. Orbán Sándor, egy idősebb diák, részeg kortest adott s igyekezett is kitenni magáért, lejjebb a teremben nagy publikum volt, köztük az ő választottja is.

Együtt játszott vele a szinpadon egy Benicz Soma nevezetű pajtása, élczes kópé, s ennek az az ötlete támadt, hogy midőn Orbán épen egy székbe akarta magát levágni, kikapta a széket alóla, hogy Orbán a közönség hahotája között hanyatt esett. — Lehet, hogy meg is ütötte magát, mert iszonyu

dühbe jött, egy darab fát ragadott föl s a gyors lábú Beniczet a piacon keresztül üldözte a lyceumba. Benicz se vette tréfára a dolgot, fölszaladt a padlós lépcsőn a kis csengetyű toronyba, s annak nagy gombjában töltött néhány órát, míg az odáig fölmászni nem tudó Orbán haragját lecsilapítottuk, de játékról többé nem lehetett beszélni.

Lelkésze Zilahnak kettő volt, Verestőy és Fogarassy. Az első kitűnő előadó és ünnepély rendező, az utóbbi elmélyedő természetű bölcész, ki Szabó György távoztával tanította is a bölcészeti tudományokat. Nagyobb és ügyesebb egyházi cerimónia mester messze földön nem volt, mint Verestőy. Különösen a fölserdültek confirmációját oly hatásos módon eszközölte, hogy szívünk, lelkünk megdöbent s még az is eszünkbe jutott, ha anyánk hire nélkül valamikor egy darab czukrot elvettünk. De járt a is a templomot a polgárság. Emlékezem, hogy engemet, mint első, a leányok között elsővel, a szép Gergely Katiczával áldott meg, s az oly nagy hatással volt reám, sokáig abban a hitben voltam, hogy Isten egymásnak szánt bennünket. (De mit ért, ha a szép Kata nem volt velem egy véleményen?)

De térjünk át Fogarassyra. Az öreg urnak már arca és külseje is olyan volt, mint egy hajdani görög bölcse. Ha feljött leczkéjére, körültekintés nélkül elfoglalta kathedráját és szemeit az egyik szöglet plafondjára szegezve, elmélyedt bölcészeti föladataiban. Ez a phylosophusi természete egy izben gonosz tréfára adott alkalmat. Volt köztünk egy corifeus Pelei fiu, jó családból, derék atyától származott rakonczátlan természet, kit még Híry sem tudott emberré faragni. Ez egy télen éji diák-ör (vigil) volt s a reggeli 6 óra helyett a szegény öreg urat 3 órakor verte föl. Már 6 óra? — kérdi az öreg ur — mintha csak most feküdtem volna le! De azért felkelt szegény s a sárban lejött templom mögötti lakásáról a lyceumba. Nem nézett körül az egy is sötét teremben, csak fölment és magyarázott, Egyszer mégis meglepi a nagy csendesség, alá tekint s látja, hogy csak Peley áll az ajtóban. Hát mi az Domine? Hisz itt nincs senki! Engedelmet kérek clarissime professor, talán a fertályt számítottam hozzá, még nincs csak 3 óra. Hát akkor miért nem szól? Oly szépen méltóztatott praedicalni, hogy sajnáltam megszólítani! Pergat ad inferos! (Menjen pokolba!) mond boszusan szegény öreg és igazi bölcse léleknyugalommal hazaballagott

(Folyt. köv.)

## Irodalom.

— Irodalmi meglepetésben részesült f. é. május elsején a magyar olvasó közönség. „Magyar Salon” czim-mel ugyanis egy pompásan kiállított képes havifolyóirat indult meg, mely magában foglalja irodalmunk legelső kitűnősegeit. Legnagyobb íróink és legkitűnőbb tudósaink adtak egymásnak találkát a Magyar Salon hasábjain Jókai új regényét kezd meg „Az apja fia” czim-mel. Büvös tollának minden varázsa benne van e rendkívül érdekes regényében, melyhez a költő leánya Jókai Róza kisasszony rajzolt kiválóan sikerült illusztrációkat. (A könyv czimlapját szintén Jókai k. a. rajzolta.) — Mikszáth Kálmán kitűnő humoristánk pompás életképeket ír „A hol a víz is virágzik” czim-mel. Pulszki Ferenc az ötvös műkiállításról ír kiválóan érdekes cikket. — Vámbéry a mahdikról értekezik. Szász Károly és Komócsi József verseket írnak. — Gróf Zichy Jenő az országosi kiállítás és az ipartörvény fontosságát fejtegeti. — Szemere Attila japáni utjáról ad jegyzeteket. Ezeken kívül irtak még a „Magyar Salon”-ba Borostyáni Nándor, Szana Tamás, Simonyi Zsigmond, Hevess József Hanusz István és Hidasi Pál. — Serly Lajos-tól a népszínház karnagyától esinos kis zeneművet közöl a „Magyar Salon.” — Van benne továbbá bő irodalmi szemle is. — A füzetet 30 nál több eredeti illusztráció díszíti. — Jankó János humorisztikus írójával is találkozik itt az olvasó. — Mikszáth Kálmán arczképét Paczka Ferenc kitűnő festőnk készíté el. — Szemlér Mihály-tól nagy vátasztási képet látunk. — Dörre Tivadar pedig Mikszáth novelláját illusztrálja. — Az apróbb rovatok is igen érdekesek. A „Magyar Salon” közöl divattudósítást is, valamint sz újabb találmányokról sem feledkezik meg — Egyszóval a „Magyar Szalon” tartalma a legváltozatosabb és legérdekesebb és mi a legmelegebben ajánljuk e gyönyörű vállalatot olvasó közönségünk figyelmébe. — Az előfizetési ár negyedévre 1 frt 75 kr. Egyes füzet ára 60 kr. — Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest VIII. kerepesi-ut 13. sz.

## Piaczi árak.

| Egy hektoliter     | Sz.-Somlyó május 2. | Zilah május 3. | Tasnád május 2. | Sz.-Oseh ápril 24. | Kraszna május 6. |
|--------------------|---------------------|----------------|-----------------|--------------------|------------------|
| árak krajezárokbán |                     |                |                 |                    |                  |
| Buza               | 618                 | 630            | 650             | 630                | 620              |
| Kétszeres          | 488                 | 550            | 550             | —                  | —                |
| Rozs               | 470                 | 5—             | —               | —                  | 480              |
| Árpa               | —                   | —              | —               | —                  | —                |
| Zab                | 270                 | 310            | —               | 245                | 260              |
| Tengeri 100 kiló   | 454                 | 450            | 500             | 490                | 440              |
| Széna 1 kiló       | 400                 | 400            | 200             | —                  | —                |
| Marhahus           | 40                  | 44             | 40              | 36                 | 40               |

## HIRDETÉSEK

791—1884.  
tkvi szám.

## Árverési hirdetmény.

Koronka Lajos és neje Költő Amáliának nehái Kába Mária örökösei elleni végrehajtási ügyében, a birói árverés 150 frt tőke, ennek 1882. évi October hó 10-től járó 6% kamatai, 27 frt 15 kr perbeli, 7 frt 45 kr végrehajtási, 11 frt 80 kr árverés kérés és további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén határidejéül 1884. május hó 19-ke délelőtt 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. Törvényszék területén fekvő ezen kir. járásbiróság telekhivatalába kintüzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő nehái Kába Mária örököseitől.

a) A sz.-somlyói 111. tjkvben 119. helyszinelési 566. házszám alatt bejegyzett A.+1. alatti taksás birtoknak a nehái Kába Mária nevéen álló felerésze iránti épület tulajdoni és telekhaszon élvezeti jog 318 frt kikiáltási ár mellett; továbbá

b) ugyan azon örökösöktől a sz.-somlyói 158. tjkvből az ottani 1497. tjkvbe átjegyzett 171. sz. a. pinczének a nehái Kába Mária nevéen álló felerésze kikiáltási ára 10 frt.

c) ugyancsak a sz.-somlyói 1497. tjkvből a 896. sz. a. szőlőnek nehái Kába Mária hagyatékát tevő felerésze 187 forint kikiáltási ár mellett.

A fentebb elősorolt ingatlanokból azonban a korábbi árverési vevő Csengeri Amáliát, mint közös tulajdonost illető másik fél birtokrész nem adatik el.

Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólíját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a birósági kiküldött kezéhez bánatpénzüel előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Legtöbbet ígéro köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó ujabn egy hónap alatt minden-kori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál az ujabn letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen biróság telekhivatalában és a Kraszna községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Sz.-Somlyón, 1884. febr. 5.

DOBOLY,  
kir. jbiró.

53. 1—1.

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság. 1884.